

Publicatieversie van de beslissing van de Raad van Toezicht van de BMM van 4-11-2015

Verloop van de procedure

1.1 Bij de Raad van Toezicht, hierna : "de Raad", werd door Klaagster omtrent dezelfde feiten als die in de onderhavige zaak aan de orde zijn, geklaagd met een op 21-1-2013 door de heer Raadgever X namens Klaagster ingediende klacht, gericht tegen diverse ondernemingen van een zelfde groep. De toenmalige beklaagden werden bijgestaan door de zelfde advocaat (Y) te Brussel. De Raad deed uitspraak bij beslissing van 24-01-2014. In die beslissing oordeelde de Raad dat zij enkel de bevoegdheid heeft tuchtrechtelijke beslissingen te geven jegens leden van de BMM. Omdat de beklaagden rechtspersonen zijn en geen lid van de BMM kunnen zijn, werden de klachten van Klaagster niet ontvankelijk verklaard.

1.2 Daarna diende Raadgever X namens Klaagster een klacht in bij brief van 17-02-2014 met 24 bijlagen, gericht tegen de Beklaagden. Daarop werd namens Beklaagden gereageerd met een "Memorie" getiteld verweerschrift met 52 bijlagen, van advocaat Y van 22-4-2014. Daarna vond op verzoek van Klaagster een mondelinge behandeling van de klacht plaats te Brussel op 19-10-2015.

1.3 De zitting werd voorgezeten door mr. Paul Steinhauser, bijgestaan door mevrouw Sandra Bauwens en mr. Ignace Vernimme, leden van de Raad. Van het verhandelde ter zitting werd een verslag gemaakt door mevrouw Sandra Bauwens, welk verslag aan deze beslissing is gehecht. De inhoud van het verslag wordt geacht onderdeel uit te maken van de beslissing.

1.4 De datum van de beslissing werd bepaald op heden.

De feiten

2.1 Klaagster, een in gevestigde onderneming, legt aan de klacht de volgende feiten ten gronde, die tussen partijen vast staan.

Klaagster is houdster van meerdere merken, waaronder het merk *M*. Klaagster maakt onderdeel uit van een groep van vennootschappen, waaronder bedrijf *A*. Diverse van de tot deze groep behorende vennootschappen verstrekten opdrachten en instructies betreffende octrooien, merken en modellen aan diverse vennootschappen van Bureau *B*. Gemakshalve worden die vennootschappen hierna samen aangeduid als Bureau *B*. Bureau *B* behandelde in de jaren 2005 tot begin 2012 alle IE-zaken voor Klaagster en voor de met Klaagster gelieerde ondernemingen, zoals Bedrijf *C*. De werkzaamheden werden aan Klaagster gefactureerd. Bij overeenkomst van 20 juni 2010 heeft Klaagster de Benelux en gemeenschapsinschrijvingen van het merk *M* overgedragen voor de somma van één Hong Kong dollar aan Bedrijf *C*, gevestigd te, België. Deze overdracht geschiedde teneinde te kunnen profiteren van de voordelen van het Arrangement van Madrid. De aantekening van deze overdracht werd door Bureau *B* verzorgd. Er zijn twee versies van deze overeenkomst. De verbindendheid van de versie, die de verplichting voor Bedrijf *C* inhoudt de merken op eerste verzoek van Klaagster voor hetzelfde bedrag aan Klaagster terug over te dragen, wordt door Bedrijf *C* betwist. Per email van 24 november 2010 heeft de heer *D*, CEO van Klaagster, namens Klaagster aan

Bureau *B* schriftelijk opgedragen de Benelux en gemeenschapsmerken terug over te dragen aan Klaagster. Voor wat betreft de Benelux merken heeft Bureau *B* aan deze opdracht voldaan en werd deze terugoverdracht ook in het register aangetekend. Voor wat betreft de gemeenschapsmerken is door Bureau *B* pas na een hernieuwde opdracht van Klaagster van 24 maart 2011 het verzoek tot overdracht ingediend bij het BHIM. De dag daarop heeft het BHIM Bureau *B* verwittigd dat aan het verzoek geen gevolg kon worden gegeven, omdat de adressering van Klaagster niet overeenstemde met het adres in de over te dragen inschrijvingen. Bureau *B* heeft op die missive niet gereageerd en met name heeft zij niet gezorgd voor correctie van de adresgegevens. Bureau *B* heeft Klaagster niet van deze verwikkeling op de hoogte gesteld. In de tussentijd waren de heer *D* en mevrouw *E* in een echtscheiding verwickeld geraakt. De heer *D* en zijn echtgenote *E* waren beiden bevoegd te handelen namens Bedrijf *C*. Op vordering van mevrouw *E* van 16 februari 2011 werd op 6 april 2011 een derde, de heer *F*, door de rechter aangewezen als voorlopig bewindvoerder van Bedrijf *C*, wat inhield dat slechts hij en geen van beide echtelieden nog voor deze vennootschap kon handelen. De heer *F* verwittigde Bureau *B* nog dezelfde dag van zijn benoeming met de opdracht alle lopende transacties op te schorten. Klaagster werd hiervan niet op de hoogte gesteld. Bureau *B* heeft op 4 juli 2011 zonder overleg met Klaagster aan het BHIM medegedeeld dat het dossier "on hold" moest worden geplaatst en dat er geen verdere actie behoefde te worden genomen. Raadgever *X*, die Bureau *B* op 30 juni 2010 had verlaten, is in 2012 de merkenzaken van Klaagster gaan behartigen. Hij deelde Beklaagde onder 1 van Bureau *B* op 20 april 2012 mede dat hij door de heer *D* was belast met het beheer van de merken- en modellenportefeuilles en verzocht om overdracht van die portefeuilles. Bureau *B* reageerde hier niet op, maar op 25 april 2012 informeerde de heer *F* Raadgever *X* dat Bedrijf *C* onder zijn bewind was gesteld, dat de merken eigendom van deze vennootschap blijven en dat uitsluitend hij kon beslissen wie de merken van Bedrijf *C* beheert, niet de heer *D*. Daaropvolgend heeft Raadgever *X* op 11 september 2012 namens Klaagster een verzoek tot overdracht van de gemeenschapsmerken aan Klaagster bij het BHIM ingediend. Tegen dit verzoek werd door Beklaagde onder 1 en mevrouw *Y* van zijn bureau in opdracht van Bedrijf *C* op 14 november 2012 verzet aangetekend met mededeling dat Raadgever *X* niet over een mandaat beschikt van Bedrijf *C*. Op 4 december 2012 hebben Beklaagde onder 1 en mevrouw *Y* bijkomende inlichtingen verschaft aan het BHIM. Aan het verzoek van Klaagster werd niet voldaan.

2.2 Klaagster voert aan dat voornoemde gedragingen van Beklaagden een overtreding opleveren van de artikelen 2,3 en 4 van de Ereregels.

Het verweer van de Beklaagden

Beklaagden voeren de volgende werven tegen de Klacht aan.

3.1.1. De klacht is niet ontvankelijk, omdat hij niet door Klaagster zelf maar door haar raadsman is ingediend. De statuten laten dit niet toe.

3.1.2. De klacht is niet ontvankelijk voor zover hij is gericht tegen Beklaagde onder 3 en Beklaagde onder 5. Zij zijn beiden Franstalig en de klacht had mitsdien tegen hen in het Frans moeten zijn opgesteld vermits zij gerechtigd zijn de klacht in hun eigen taal te bestrijden.

3.2. De door Klaagster gestelde feiten worden op zich niet betwist, maar worden geplaatst in het licht van de echtscheiding van de heer *D* en mevrouw *E* en van het feit dat de heer *D* handelingen verrichtte om zijn echtgenote buiten spel te zetten en zich zaken die hen samen toebehoorden toe te eigenen. Dit rechtvaardigt volgens Beklaagden dat Bureau *B* zijn medewerking aan bepaalde van die handelingen onthield.

3.3. Uit de Ereregels kan niet worden afgeleid dat tuchtsancties kunnen uitgesproken worden tegen toezichthouders, zonder dat zij zelf een tuchtrechtelijke of professionele fout hebben begaan. De Beklaagden onder 2 tot en met 6 hebben geen enkele rechtstreekse of onrechtstreekse band (gehad) met het litigieuze dossier. Beklaagde onder 2 is pas sinds juli 2012 CEO en gedelegeerd bestuurder van *B* geworden. Ook in die hoedanigheid had deze persoon geen kennis van of betrokkenheid bij het dossier. De Beklaagde onder 6 oefende in 2012 geen managementfunctie meer uit en hield zich bezig met juridische opleiding.

3.4. De Beklaagde onder 1 behandelde het dossier niet. Dat werd behandeld door Raadgever *X* (tot medio 2010), de heer *Z* en mevrouw *Y*. Erkend wordt dat Beklaagde onder 1 twee brieven van 10 oktober en 14 november 2012 aan het BHIM heeft ondertekend. Ter rechtvaardiging wordt gewezen op de duidelijke instructies van de bewindvoerder van Bedrijf *C* en op het optreden van Raadgever *X*, dat Beklaagden in duidelijke strijd oordelen met de belangen van Bedrijf *C*. Het was Bedrijf *C* die heeft gekozen verder te werken met Bureau *B*, net als Klaagster er voor koos verder te werken met Raadgever *C*. Hiertegen werd destijds door geen van partijen geklaagd.

3.5. Het verzuim de eerste opdracht van Klaagster tot terugoverdracht van de gemeenschapsmerken uit te voeren is niet klachtwaardig, omdat Klaagster geen enkel rappel heeft gestuurd. Dat een email aan de aandacht ontsnapt, is bij gebreke van een rappel niet laakbaar.

3.6. Dat geen uitvoering werd gegeven aan de missive van het BHIM dat het adres diende te worden gecorrigeerd, is niet laakbaar gelet op het feit dat Bureau *B* inmiddels duidelijke instructies had gekregen van de bewindvoerder van Bedrijf *C* niet mee te werken aan de terugoverdracht.

3.7. De handelingen die Bureau *B* verrichtte namens Bedrijf *C* nadat Raadgever *X* Bureau *B* had medegedeeld dat hij voortaan de belangen van Klaagster behartigde, betekenen om die reden geen behartiging van tegenstrijdige belangen. Toen Klaagster geen cliënt meer was van Bureau *B*, stond het Bureau *B* vrij de belangen van Bedrijf *C* te behartigen. Bureau *B* handelde bovendien in het belang van een goede rechtsbedeling door mee te werken aan het voorlopig ongewijzigd laten van de situatie.

3.8. Tot slot voeren Beklaagden aan dat Raadgever *X* zelf heeft gehandeld in strijd met de

Ereregels door op te treden voor Klaagster, terwijl hij destijds als medewerker van Bureau B ook de belangen van Bedrijf C, soms vertegenwoordigd door mevrouw E, behandelde. Beklaagden voeren dit argument slechts aan bij wege van verweer, niet als officiële klacht jegens Raadgever X.

Beoordeling van de klacht

De formele wesen van Beklaagden Ontvankelijkheid van de klacht

4.1. Klaagster, daartoe vertegenwoordigd door haar gemachtigde, heeft haar klacht tegen Beklaagden ingediend bij brief aan het secretariaat van de vereniging, waarbij zij aanvoert dat Beklaagden de artikelen 2, 3 en 4 van de Ereregels hebben geschonden. Beklaagden hebben voor alle wesen betreffende hetgeen hun inhoudelijk wordt verweten, aangevoerd dat Klaagster niet ontvankelijk is in haar klacht, omdat de klacht niet door Klaagster zelf werd ingediend.

4.2. Artikel 16 lid 1 van de Statuten van de BMM bepaalt dat een ieder die meent dat hij in zijn belang wordt getroffen door een overtreding van de Ereregels door een lid van de BMM, ontvankelijk is in zijn klacht. Het is duidelijk dat de Statuten hier het oog hebben op natuurlijke - en rechtspersonen. Bij de laatste is het indienen van een klacht enkel mogelijk door tussenkomst van een natuurlijk persoon die de rechtspersoon vertegenwoordigt. Niet valt in te zien waarom een dergelijke vertegenwoordiger niet de raadsman van de rechtspersoon zou mogen zijn; de Statuten sluiten dit ook niet uit. Raadgever X heeft duidelijk aangegeven dat hij de klacht namens Klaagster indiende. De Raad wijst dus deze grond voor de onontvankelijk verklaring van de klacht van Klaagster van de hand. Overigens meent de Raad dat ook een klager - natuurlijk persoon zich voor het indienen van een klacht kan laten vertegenwoordigen door een gemachtigde/ raadsman. Dit is naar burgerlijk recht mogelijk en de Statuten sluiten dit niet uit

4.3 De Statuten bepalen niets omtrent de taal, waarin de klacht moet zijn gesteld. Naast de Statuten zijn geen andere regels van toepassing. Gelet op het belang van het publiek zo weinig mogelijk hindernissen te hoeven nemen bij het indienen van een klacht, mag de klager de klacht indienen in zijn eigen taal. De taal waarin een klacht is gesteld kan daarom niet leiden tot een onontvankelijk verklaring. Als de taal waarin de klacht is gesteld geen in de Benelux algemeen gangbare taal is, zoals het Nederlands, Frans, Duits of Engels, zal de voorzitter van de Raad de klager verzoeken om een vertaling van de klacht aan te leveren. De Beklaagden onder 3 en 5 voeren aan dat zij Franstalig zijn en dat zij er daarom recht op hebben dat de klacht jegens hen in het Frans zou zijn opgesteld. Nu de klacht in het Nederlands is gesteld, wordt van de Beklaagden als lid van de BMM tenminste een passieve kennis van het Nederlands verwacht, zodat verondersteld mag worden dat zij in staat zijn te begrijpen omtrent welke gedraging wordt geklaagd. Beklaagden onder 3 en 5 hebben na ontvangst en lezing van de klacht de Raad niet verzocht hun verweer in het Frans te mogen voeren. Bovendien hebben zij hun verweer toevertrouwd aan advocaat Y, die het Frans en het Nederlands vloeiend beheerst. Gelet op al deze overwegingen acht de Raad de klacht ook jegens de Beklaagden 3 en 5 ontvankelijk

5.1. De klacht van Klaagster komt in wezen neer op de volgende twee onderdelen.

5.1.1. Bureau *B* heeft verzuimd de opdracht van Klaagster tot terugoverdracht van de gemeenschapsmerken *M* uit te voeren. Nadien - op 24 maart 2011 - heeft Klaagster deze opdracht herhaald, welke opdracht wel werd uitgevoerd doch met een adres dat niet overeenstemde met het in het register vermelde adres. Bureau *B* heeft Klaagster hiervan geen mededeling gedaan en evenmin heeft hij voor aantekening van het gewijzigde adres zorg gedragen. Daarnaast is Bureau *B* actief tussengekomen jegens het BHIM ten aanzien van het door Raadgever *X* namens Klaagster op 11 september 2012 bij het BHIM ingediende nieuwe verzoek tot aantekening van de terugoverdracht.

5.1.2. Voormelde feiten, waarop de Klacht is gebaseerd, staan vast. Volgens Klaagster leveren deze gedragingen van Bureau *B* een overtreding van de artikelen 2, 3 en 4 van de Ereregels op door Beklaagden.

5.2. Het verweer van Beklaagden komt er in wezen op neer dat waar sprake was van verzuim, dat verzuim niet van dien aard was dat het kan worden aangemerkt als een gedraging in strijd met de Ereregels. De Raad overweegt dat het eerste verzuim inderdaad niet ernstig genoeg is om Beklaagden daarvan een tuchtrechtelijk verwijt te maken. Beklaagden mochten er op vertrouwen dat het belang van Klaagster hierdoor niet (ernstig) geschaad werd, omdat Klaagster geen enkele maal rappelleerde en geen consequenties aan het verzuim heeft verbonden. Waar wordt gewerkt, worden fouten gemaakt en door Klaagster is niet aannemelijk gemaakt dat hier sprake was van meer dan het over het hoofd zien van een per email ontvangen opdracht. Dit temeer, omdat aan de tweede opdracht wel onmiddellijke uitvoering werd gegeven. Het tweede verzuim is wel ernstig, maar is nauw verbonden met het onderdeel van de klacht dat Bureau *B* door te handelen voor Bedrijf *C* strijdige belangen behartigde. Bureau *B* heeft verzuimd de adreswijziging te doen aantekenen, omdat dit in strijd was met de opdracht van bewindvoerder *F* van Bedrijf *C*. Daarom zal de Raad dit verzuim beoordelen in het kader van de beoordeling van de klacht over het behartigen van strijdige belangen.

5.3. Beklaagden verweren zich tegen het verwijt dat Bureau *B* strijdige belangen behartigde met een aantal argumenten, die echter niet slagen. Het staat vast dat Bureau *B* een aantal malen heeft gehandeld in opdracht van Bedrijf *C* toen eenmaal deze vennootschap in een conflictsituatie was geraakt met Klaagster en noch de heer *D*, noch zijn echtgenote *E* nog voor deze vennootschap konden handelen. Daarmee verkreeg Bedrijf *C* een belang dat strijdig is met dat van Klaagster, voor wie Bureau *B* in elk geval tot 24 maart 2011 optrad. Dat Klaagster in april 2011 aan Bureau *B* berichtte door tussenkomst van Raadgever *X* dat zij haar merken- en modellen belangen in handen van Raadgever *X* had gesteld, en dat Bureau *B* in die tijd opdrachten kreeg van (de bewindvoerder van) Bedrijf *C*, neemt niet weg dat het Bureau *B* zelfs na het einde van zijn relatie met Klaagster niet vrij stond om te handelen in strijd met de belangen van zijn voormalige opdrachtgever.

Het verbod tot het behartigen van strijdige belangen wordt bepaald door de strijdigheid van het belang. Het had Bureau *B* duidelijk behoren te zijn dat de belangen van Bedrijf *C*, die hij na 6 april 2011 ging behartigen, strijdig waren met die van Klaagster, die hij nog tot kort daarvoor behartigde en waaromtrent hij nog over alle gegevens beschikte (de volledige dossiers, waarin hij in opdracht van Klaagster had gewerkt, had hij zelfs nog onder zich). Bureau *B* had de bewindvoerder behoren mede te delen dat hij gelet op de strijd tussen de echtelieden en mitsdien tussen Klaagster en Bedrijf *C* niet de merkenbelangen van de laatste kon behartigen. Een ander merkenbureau had dan in opdracht van de bewindvoerder de belangen van Bedrijf *C* en van mevrouw *E* kunnen en mogen behartigen. Dat Bureau *B* handelde in opdracht van de bewindvoerder *F* vormt dus geen rechtvaardiging voor het uitvoeren van die opdracht. Dat Raadgever *X* mogelijk laakbare handelingen heeft verricht in het kader van de strijd tussen de vennootschappen en de echtelieden, disculpeert Bureau *B* evenmin. Daar had het Bureau *B* opvolgende merkenbureau zo nodig tegen kunnen optreden. Het verweer dat Bureau *B* door zich in opdracht van Bedrijf *C* te verzetten tegen de uitvoering van opdrachten van Klaagster, voorkwam dat de heer *D* handelingen verrichtte om zijn echtgenote buiten spel te zetten en zich zaken die hun samen toebehoorden toe te eigenen, bevestigt de strijdigheid van de belangen. Die strijdigheid wordt ook bevestigd door het feit dat door het uitvoeren van de opdracht van de bewindvoerder *F* Bureau *B* in verzuim was met het uitvoeren van een eerder verkregen opdracht van Klaagster. Tot slot zij opgemerkt dat voor een tuchtrechtelijk verwijt niet vereist is, dat tegen het gewraakte handelen onmiddellijk wordt geprotesteerd. Een klacht kan wel verjaren, maar daarvan is in het onderhavige geval geen sprake. Het voormelde handelen van Bureau *B* levert op grond van deze overwegingen strijd op met het bepaalde in artikel 3 onder (a) van de Ereregels.

Het verantwoordelijke BMM-lid

5.4.1. De Raad verklaarde de eerdere klacht van Klaagster aan het adres van Bureau *B* onontvankelijk, omdat Bureau *B* geen lid is van de BMM, terwijl een rechtspersoon krachtens de Statuten en Ereregels ook geen lid kan zijn. Zeker sedert de invoering van het BMM keurmerk is het onmiskenbaar dat het persoonlijk lidmaatschap van de BMM 'afstraalt' op het merkenbureau waar het lid werkzaam is. Merkenbureaus hechten eraan dat personen die verantwoordelijk zijn voor de behartiging van merken- en modellen portefeuilles, lid zijn van de BMM vanwege de uitstraling van deskundigheid die dat het bureau verleent. Meestal zal een bedrijf zich zien als cliënt van het bureau en zal bij het bureau blijven, wanneer de persoon bij het bureau waar het mee te maken had daar niet meer werkzaam is. Om die reden zal een klager ook geneigd zijn het bureau een onjuiste gedraging te verwijten. Een en ander brengt met zich dat van de bureaus verwacht mag worden maatregelen te nemen om een goede kwaliteit van de dienstverlening te verzekeren. Onderdeel daarvan is naleving van de door de BMM vastgestelde gedragsregels. Dit vindt zijn weerklank in artikel 1 van de Ereregels, dat bepaalt dat een BMM-lid verplicht is de Ereregels te doen naleven door degenen die onder zijn verantwoordelijkheid handelen. Deze verantwoordelijkheid impliceert dat het BMM-lid uit hoofde van zijn functie of positie binnen het bureau de mogelijkheid heeft toezicht uit te oefenen op de gedragingen van de betreffende persoon en dienaangaande ook corrigerend op te (doen) treden. Voor de tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van dit verantwoordelijke BMM-lid is nodig dat de omstandigheden

en de ernst van de vastgestelde overtreding met zich brengen dat jegens het verantwoordelijke BMM-lid een sanctie wordt opgelegd, die enerzijds er toe dient het geschokte vertrouwen van de klager in de kwaliteit van de dienstverlening te herstellen en anderzijds het verantwoordelijke BMM-lid ertoe zal brengen actie te nemen binnen de organisatie van zijn bureau om een dergelijke overtreding in de toekomst te voorkomen. Alleen met een dergelijke uitleg van artikel 1 van de Ereregels wordt voorkomen dat de Ereregels een dode letter zijn en dat de handhaving daarvan onmogelijk is. Bij ernstige misdraging verdient het dus ook aanbeveling niet slechts jegens het handelende BMM-lid te klagen, maar tevens jegens het verantwoordelijke BMM-lid. Een en ander geldt des te eerder ingeval de handelende natuurlijke persoon geen lid is van de BMM maar wel functioneerde 'onder de vlag' van het bureau.

5.4.2. Uit voorgaande overwegingen volgt dat het niet vereist is dat de Beklaagden een rechtstreekse of onrechtstreekse band hebben of hadden met het litigieuze dossier. Anderzijds is niet relevant voor de tuchtrechtelijke aansprakelijkheid dat enkele van de Beklaagden bestuurslid waren van een gelieerde vennootschap van Bureau *B* of een functie hadden die ten doel had de kwaliteit van de medewerkers te bevorderen. In de Klacht wordt met juistheid als maatstaf gesteld dat de Beklaagden niet enkel degenen viseert die het dossier destijds behandelden, maar ook de natuurlijke personen die verantwoordelijk worden gehouden voor gedragingen die namens Bureau *B* werden verricht. Voor wat betreft Beklaagde onder 1 voert Klaagster aan dat hij het dossier behandelde en toezicht uitoefende op het handelen van de andere handelende personen, de heer *Z* en mevrouw *Y*. Het staat vast dat Beklaagde onder 1 leiding gevend is en was ten tijde dat de gewraakte handelingen plaatsvonden bij de vestiging van Bureau *B* en dat hij de twee brieven van 10 oktober en 14 november 2012 aan het BHIM heeft ondertekend. Het waren juist die twee brieven die vanwege het strijdige belang niet geschreven hadden mogen worden. Beklaagde onder 1 heeft zich dus schuldig gemaakt aan overtreding van artikel 3 onder (a) van de Ereregels. Ten aanzien van de overige Beklaagden bevat de Klacht onvoldoende feiten en argumenten om hun verantwoordelijk te doen zijn voor het verrichten van strijdige belangen. Voor wat betreft Beklaagde onder 2 oordeelt de Raad dat haar aanstelling als CEO en gedelegeerd bestuurder van Bureau *B* op zich voldoende zou zijn voor tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid, maar dat daarvan in de onderhavige zaak geen sprake is, omdat zij die functies pas in een zeer laat stadium op zich nam toen Bureau *B* zich reeds als gemachtigde van Bedrijf *C* was gaan gedragen. Aangenomen wordt dat een veroordeling van alleen Beklaagde onder 1 voldoende zal zijn om het vereiste normbesef bij Bureau *B* aan te scherpen.

De op te leggen sanctie

6. Het verrichten van strijdige belangen is onverenigbaar met een waardig en behoorlijk gedrag van een BMM-lid en brengt schade toe aan de reputatie van de BMM leden in het algemeen; het vertrouwen van cliënteel in de kwaliteit van de BMM gemachtigde wordt aangetast. Het is daarom gepast een sanctie op te leggen. Daarbij moeten alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen worden. Van belang daarbij is dat het onduidelijk is gebleven welke schade Klaagster in concreto heeft geleden door het uitblijven van de aantekening van de terugoverdracht, terwijl de

echtscheidingsperikelen tussen de heer *D* en mevrouw *E* eveneens een oorzaak zijn van een ontstane schade. Alles afwegend acht de Raad de sanctie van een berisping passend.

Kosten

7. De Raad heeft geen onkosten gemaakt voor deze procedure, die door Klaagster zouden moeten worden vergoed.

Beslissing

8.1. De Raad van Toezicht verklaart de klacht van Klaagster jegens Beklaagden ontvankelijk.

8.2. De Raad van Toezicht verklaart Beklaagde onder 1 schuldig aan schending van artikel 3onder (a) van de Ereregels en legt dienaangaande de sanctie op van een berisping.

8.3. De Raad van Toezicht wijst de klacht af als ongegrond jegens de overige Beklaagden.

Van deze beslissing kan ingevolge artikel 16 lid 8 van de Statuten binnen twee maanden na verzending daarvan beroep worden aangetekend bij het Bestuur van de BMM.

Aldus gewezen op 4 november 2015 door mr. P.J.M. Steinhauser (voorzitter) en de leden S. Bauwens (secretaris) en mr. I. Vernimme.

Namens de Raad van Toezicht ondertekend door

De heer P.J.M. Steinhauser

Mevrouw S. Bauwens

Raad van Toezicht BMM

Verslag van de zitting d.d. 19 oktober 2015, 14.00 uur

Vz opent de bijeenkomst, heet iedereen welkom en vraagt aanwezigen van partijen om hun standpunten verder toe te lichten.

Raadgever *X* deelt mee dat de heer *D* (Klaagster) door omstandigheden niet aanwezig kan zijn bij de zitting.

Raadgever *X* deelt zijn "mondelijke behandeling" uit, samen met een tijdlijn waarin de feiten chronologisch opgesomd worden. Raadgever *X* behandelt de punten over de nietigheid van de klacht zoals aangedragen door Beklaagden, de onontvankelijkheid van de klacht ten aanzien van de twee gedaagden zoals aangedragen door Beklaagden.

Ten aanzien van alle Beklaagden, wordt benadrukt dat de klacht zich niet alleen richt tot diegene die handelden in het dossier, maar ook tot diegenen die verondersteld werden hierop toezicht te houden. (art. 1 Ereregels)

Vervolgens gaat Raadgever *X* verder in op het punt dat *Bureau B* in oktober 2012, ie. kort na de eerste en ruim voor de tweede brief van *Bureau B* aan het OHIM, nog factureerde aan Klaagster.

Advocaat *Y* protesteert aangaande wat Raadgever *X* meldt over deze facturatie, omdat die niet zijn overlegd en geen deel uitmaken van het geding, welk bezwaar door de Vz wordt gehonoreerd. Met die facturen kan dus geen rekening gehouden worden. Blijkt dat er toch facturen als bewijsstuk ingeleverd zijn bij de klacht van 17/2 maar deze gaan niet over de periode waarnaar Raadgever *X* verwees.

Daarna schetst Raadgever *X* een historie van de oprichting van de Klaagster en de grootte, omvang en belangrijkheid van deze speler op wereldniveau. Uit deze schets blijkt dat *Bedrijf C* opgericht was om een aantal administratieve taken te verrichten, en eveneens om een internationale registratie te kunnen doen voor haar merken *M*. Vandaar de overeenkomst van 20 juni 2010 (raamovereenkomst) tussen Klaagster en *Bedrijf C*.

Op een vraag van Vz stellen Raadgever *X* en de advocaat van Klaagster dat de heer *D* zelfstandig bevoegd was te tekenen voor *Bedrijf C* en zij bieden aan dit zo nodig te bewijzen. Eveneens op een vraag van de Vz antwoordt Raadgever *X* dat hij op 11-9-2012 *Bureau B* heeft verzocht namens de Klaagster de dossiers inzake het merk aan hem over te dragen. Hij heeft toen niet geïnformeerd of alle facturen dienaangaande waren voldaan. *Bureau B* heeft niet op dit verzoek gereageerd en geen dossiers overgedragen.

Op een vraag van Dhr. Vernimme verklaart Raadgever *X* dat hij ten tijde dat hij ageerde voor de Klaagster niet op de hoogte was van de ruzie tussen de heer *D* en zijn echtgenote. Hij werkte toen in

Na de mondelinge toelichting van 45 min door Klaagster is het de beurt aan de Beklaagde.

Advocaat Y beroept zich op zijn synthesesamenvatting tijdens de mondelinge uiteenzetting. Hij maakt een opmerking dat de dagvaarding voor het aanstellen van een nieuwe bewindvoerder dateert van 16 februari 2011.

Daarnaast gaat advocaat Y in op de onontvankelijkheid van de klacht voor de Franstalige Beklaagden. De klacht had in twee talen moeten ingediend geweest zijn.

Wat de feiten betreft, benadrukt advocaat Y dat Beklaagden hun instructies kregen van verschillende personen en verschillende entiteiten zoals bijvoorbeeld Klaagster, Bedrijf C, Bedrijf A. wat betreft het uitvoeren van werkzaamheden. De facturatie gebeurde steeds op naam van Klaagster, dat waren standing instructions.

Advocaat Y herinnert aan het feit dat de heer D van kwade trouw was en bewust activa uit Bedrijf C probeerde te halen. Dit zou bevestigd worden in een uitspraak van de rechtbank van Koophandel in ..., die hij de dag voor de zitting in handen kreeg. Raadgever X protesteert tegen het laatijdig inbrengen van dit feit. Dit wordt door Vz gehonoreerd. Dit vonnis maakt dus geen deel uit van het geding en met het feit kan geen rekening worden gehouden.

Advocaat Y vervolgt dat de klacht uiteindelijk perfect verwoord staat op p. 11 van de memorie van 21 mei 2014 namelijk dat enkel en alleen het voorwerp van de klacht van Klaagster is de vraag of Beklaagden al dan niet strijdige belangen behartigd hebben. Volgens Klaagster zouden de Beklaagden gevolg gegeven hebben aan instructies van de heer F, voorlopig bewindvoerder van Bedrijf C en niet van Klaagster, niettegenstaande Bureau B aan Klaagster bleef factureren.

Raadgever X merkt op dat het niet tijdig gevolg geven van de eerste overdracht eveneens voorwerp uitmaakt van de klacht.

Volgens Advocaat Y rijst dan nog de vraag of Raadgever X steeds volgens de ereregels gehandeld heeft, zoals uiteengezet in de memorie van Klaagster. Volgens Advocaat Y is dit geen klacht maar laat hij het aan de discretie van de Raad over om hierover een standpunt in te nemen.

Vervolgens werpt Advocaat Y op dat de Beklaagden (behalve de heer G) geen band hadden met Bureau B in en dus onmogelijk toezicht konden houden op diegene die werkzaamheden verrichten in de branche van Bureau B. [...]

Beklaagde 1 behandelde het dossier niet zelf, maar het dossier werd behandeld door zijn medewerkers in

Nadat beide partijen hun standpunten hadden toegelicht, kwam er nog een vragenronde.

Advocaat van Klaagster lichtte toe dat Klaagster beweerde dat ze van verschillende entiteiten van

Bureau C opdracht kregen, maar dit was niet het geval wat betrof de merken M. Die kwamen enkel en alleen van Klaagster. Als mevrouw E instructies gaf, dan was dit steeds op instructies van Klaagster. De conclusies op pag. 4 van de memorie van beklagden zijn dus cruciaal.

Vz maakt de opmerking dat het enkel maken van fouten niet laakbaar is. Advocaat van Klaagster antwoordt dat het bewust nalaten van dingen te doen dat wel is (opdracht van 24/11) en bovendien heeft Beklaagster nagelaten de dingen op te lossen.

Vz stelt de vraag of er schade geleden is door Klaagster door het niet aantekenen van de overdracht. Advocaat van Klaagster en Raadgever X spreken van grote schade, maar naar mate daar dieper op ingegaan wordt, kan er niet onmiddellijk een direct verband gelegd worden met het niet aantekenen van de heroverdracht en enige geleden schade. Ten slotte worden de rechten niet overgedragen op het moment van de aantekening, maar op het moment dat de achterliggende overeenkomst die de overdracht bepaald, wordt getekend.

Verder is er nog gevraagd waarom Bureau B niet gecommuniceerd heeft met Klaagster over het feit dat zij nu geïnstrueerd werden door de heer F om de heroverdracht niet aan te tekenen. Mevrouw K antwoordt dat zij opdracht gekregen hadden om hier niet over te communiceren. Advocaat van Klaagster merkt verder op dat de heer F enkel voorlopig bewindvoerder was van Bedrijf C, en niet van Klaagster. Bij het uitblijven van verdere vragen heeft Vz de zitting beëindigd om 16h.

Dit verslag is opgesteld door SB en zal aan de beslissing van de raad worden gehecht.